

opusdei.org

Троянда Ріалп (21-22 листопада 1937 р.)

Історія про троянду Ріалп, на яку посилається Прелат Опус Деї у своєму листі у листопаді 2010 р.

21.11.2009

Коли у 1936 році спалахнула громадянська війна в Іспанії, і переслідування релігії набули нової небаченої жорстокості, о. Хосемарія Ескрива був змушений переховуватися, в пошуках

притулку постійно змінюючи своє місце перебування в Мадриді. На цей час він мав відкласти свою діяльність з поширення апостольства Opus Dei.

19 листопада 1937 року він з декількома вірними Opus Dei вирушили у подорож, що мала привести їх через Піренеї до Андорри — до тієї частини Іспанії, де церква не переслідувалась.

Рішення залишити Мадрид далось о. Ескриві нелегко. Його духовні діти наполягали на цьому задля порятунку його життя. Він дав себе умовити, оскільки в іншій частині Іспанії він міг би без перешкод продовжити працю Opus Dei та поновити спілкування з багатьма знайомими йому студентами, які воювали на фронті. Ісідоро Зорзано залишався у Мадриді підтримувати зв'язок з родиною та іншими людьми з

Opus Dei. Вінсенте Родрігес Касадо, Альваро дель Портільо та Хосе Марія Гонсалес Барредо мали залишатися й далі там, де вони знайшли притулок - на території посольств різних країн.

Педро Каскіаро, Франсіско Ботелья та Мігель Фісак, разом з о. Ескрива, Хосе Марією Альбареда та Хуаном Хименесом Варгасом провели ніч 21 листопада 1937 року в колишньому парафіяльному будинку церкви у селищі Пал'єролс, що в двох милях від Віларо. І саму церкву, і будинок було розграбовано. Провідник показав їм невеличку кімнату на верхньому поверсі, із забитим дошками вікном та вкритою соломою підлогою.

У мерехтінні сальної свічки Каскіаро помітив не бачений раніше ніколи стривожений, пригнічений вираз обличчя о.

Ескриви. Отець тихо, але пристрасно сперечався з Хименесом Варгасом. Ботелья, що сидів ближче і чув дещо з їхньої розмови, розповів Каскіаро, що о. Ескрива вважав, що він не може кидати членів Справи, які залишалися в небезпеці в Мадриді, та хотів повернутися до столиці.

Отець простояв ніч у молитві, тихо ридаючи, розриваючись між необхідною для дальшого розвитку *Opus Dei* і здійснення свого священницького служіння свободою та відчуттям, що він мав розділити долю членів Справи та їхніх родин, що залишалися у Мадриді. Перебуваючи у стані надзвичайного внутрішнього розладу, він зробив те, чого не робив ніколи раніше — попросив знаку згори, щоб розв'язати дилему. Рухомий своєю відданістю Пресвятій Діві, до якої отець

звертався як до Духовної Троянди, він молився, щоб Мати Божа особливим знаком показала, що він має робити: він просив подарувати йому позолочену троянду у разі, якщо Бог хоче, щоб він продовжував шлях до іншої частини Іспанії.

Коли наступного ранку його супутники прокинулися, о. Ескрива виглядав майже виснаженим. Вночі, коли о. Ескрива заперечував, що він не має сил перейти гори, Хименес Варгас відповів йому: “Ми все одно доставимо Вас туди, живого чи мертвого”. Але цього ранку ніхто не промовив жодного слова. Отець вийшов з кімнати сам, можливо, щоб помолитися у сплюндрованому храмі. Коли він повернувся, його обличчя сяло радістю та спокоєм. В руці він тримав позолочену дерев'яну троянду. В 1936 році, руйнуючи

храм, повстанці розламали,
викинули на вулицю та спалили
різьблений позолочений вівтар.
Збереглася лише одна троянда, що
була, можливо, частиною
обрамлення ікони Матері Божої
Святого Розарію. Отець знайшов її,
як знак, якого він просив.

Він одразу попросив супутників
приготувати все, що потрібно для
Святої Меси. Помітивши таку
переміну — адже усі пам'ятали
його ридання вночі - вони
зрозуміли, що з ним сталося щось
надзвичайне, але ніхто не став
запитувати. Після Меси вони
продовжили свій перехід через
Піренеї. Отець впевнено крокував
вперед, тримаючи у руках
позолочену троянду.

Отець нечасто говорив про це.
Зазвичай, коли його запитували
про троянду, він змінював тему
розмови або обмежувався

висловом, що Матір Божа є духовною трояндою. Отець Альваро дель Портільо, його найближчий співробітник та перший наступник, пояснював чому о. Ескрива не хотів розповідати про цей або інші надприродні дари, які він отримав. “Передусім, це - його скромність, як головного героя цих подій, отримувача цих дарів, яких було так багато за всю історію Opus Dei. По-друге, він мало розповідав про ці прояви божественної благодаті навіть своїм духовним дітям, щоб усі були свідомі того, що ми маємо робити справу Божу, Opus Dei, не задля чудес, але тому що то є воля Божа.

Uncommon Faith: The Early Years of Opus Dei, by John F. Coverdale, and *At God's Pace*, by François Gondrand.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/troianda-rialp-21-22-
listopada-1937-r/](https://opusdei.org/uk-ua/article/troianda-rialp-21-22-listopada-1937-r/) (12.03.2026)